

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2005. március 3-i végzésével a Nadasdi Ákos kontra Vám- és Pénzügyőrség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-290/05. sz. ügy)

(2005/C 296/19)

(Az eljárás nyelve: magyar)

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2005. március 3-i végzésével, amely 2005. július 19-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Nadasdi Ákos kontra Vám- és Pénzügyőrség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Megengedi-e [az] EK-Szerződés 90. cikk (1) bekezdése a tagállamoknak a más tagállamból származó használt autók tekintetében egy olyan adó fenntartását, amely teljesen figyelmen kívül hagyja a gépkocsi értékét, és a fizetendő adó összegét kizárólag a gépjármű műszaki tulajdonságai (motor típusa, lökettérfogata), valamint környezetvédelmi osztályba sorolása alapján határozza meg?
- 2) Amennyiben az első kérdésre adott válasz igenlő; összeegyeztethető-e az EK-Szerződés 90. cikk (1) bekezdésével a regisztrációs adóról szóló, perben alkalmazandó 2003. évi CX. tv. az importból származó használt autók tekintetében, figyelemmel arra, hogy a regisztrációs adóról szóló törvény hatályba lépését megelőzően Magyarországon korábban már forgalomba helyezett gépjárművek után regisztrációs adót fizetni nem kell?

A Raad van State 2005. július 13-i határozatával a Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie kontra R.N.G. Eind ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-291/05. sz. ügy)

(2005/C 296/20)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Raad van State (Hollandia) 2005. július 13-i határozatával, amely 2005. július 20-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a

Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (bevándorlási és integrációs miniszter) kontra R.N.G. Eind ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Raad van State a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1.a) Ha a fogadó tagállam valamely harmadik ország állampolgárát a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 10. cikke értelmében vett munkavállaló családtagjának tekinti, és az e tagállam által kiadott tartózkodási engedély érvényessége még nem járt le, ez azzal jár-e, hogy a munkavállaló állampolgársága szerinti tagállam emiatt nem tagadhatja meg a harmadik ország állampolgárától a munkavállaló visszatérése esetén a belépéshez és a tartózkodáshoz való jogot?
- 1.b) Ha az előző kérdésre adott válasz nemleges, ez azt jelenti-e, hogy a tagállam saját maga állapíthatja meg, hogy a harmadik ország állampolgára beutazásakor megfelel-e a belépéshez és tartózkodáshoz való jog nemzeti jog szerinti feltételeinek, vagy e tagállamnak először meg kell ítélnie, hogy a harmadik ország állampolgára a munkavállaló családtagjaként a közösségi jogból származtathat-e még jogokat?
2. Más lenne-e az 1. a) és 1. b) kérdésre adott válasz, ha a harmadik ország állampolgára a fogadó tagállamban való tartózkodását megelőzően nem rendelkezett tartózkodási joggal a munkavállaló állampolgársága szerinti tagállamban annak nemzeti joga alapján?
- 3.a) Ha a munkavállaló (hivatkozási személy) állampolgársága szerinti tagállam a munkavállaló hazatérése esetén maga ítélni meg, hogy a közösségi jognak a tartózkodási engedély családtag számára való megadásával kapcsolatos feltételei még fennállnak-e, a harmadik ország állampolgára, aki a hivatkozási személy családtagja, amely utóbbi munkakeresés céljából visszatér a fogadó tagállamból az állampolgársága szerinti tagállamba, rendelkezik-e tartózkodási joggal az utóbbi tagállamban, és ha igen, mennyi ideig?
- 3.b) Fennáll-e ez a jog akkor is, ha a hivatkozási személy az utóbbi tagállamban nem folytat valós és tényleges tevékenységet, illetve nem, vagy már nem tekinthető munkakeresőnek a tartózkodási jogról szóló, 1990. június 28-i 90/364/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ értelmében, arra a körülményre is tekintettel, hogy a hivatkozási személy holland állampolgársága révén szociális segélyben részesül?

4. A fenti kérdésekre adandó válaszokra tekintettel milyen jelentőséget kell tulajdonítani annak a ténynek, hogy a harmadik ország állampolgára olyan uniós polgár családtagja, aki élt az Európai Közösséget létrehozó szerződés 18. cikke alapján őt megillető joggal, és visszatért az állampolgársága szerinti tagállamba?

(¹) HL L 257., 2. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 15. o.

(²) HL L 180., 26. o., magyar nyelvű különkiadás 20. fejezet, 1. kötet, 3. o.

2.b) Más lesz-e a 2.a) kérdésre adott válasz, ha az ideiglenes tartózkodási engedély meglétével kapcsolatos követelmény enyhítése nem magában a szabályozásban, hanem a politikában és a végrehajtás gyakorlatában következett be?

(¹) A 1972. december 19-i 2760/72/EGK tanácsi rendelettel (HL L 293., 1. o.) jóváhagyott és megerősített, az Európai Gazdasági Közösség és a Török Köztársaság közötti társulást létrehozó megállapodáshoz.

A Raad van State 2005. július 19-i határozatával a Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie kontra I. Günes ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-296/05. sz. ügy)

(2005/C 296/21)

(Az eljárás nyelve: holland)

A Raad van State (Hollandia) 2005. július 19-i határozatával, amely 2005. július 22-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie (bevándorlási és integrációs miniszter) kontra I. Günes ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Raad van State a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a kiegészítő jegyzőkönyv (¹) 41. cikkének (1) bekezdésében szereplő „korlátozás” fogalmát, mint amely magában foglalja azt a követelményt, hogy egy török állampolgárságú külföldinek ideiglenes tartózkodási engedéllyel kell rendelkeznie, amelyet a 2000. évi Vreemdelingenbesluit (idegenrendészeti rendelet) 3.71. cikkének (1) bekezdése értelmében Törökországban vagy állandó tartózkodási helyének országában kell kérnie, és megadását meg kell várnia, mielőtt Hollandiába beutazna, mivel annak hiányában tartózkodási engedély iránti kérelmét elutasítják?
- 2.a) Ha az első kérdésre adott válasz igenlő, úgy kell-e értelmezni a kiegészítő jegyzőkönyv 41. cikkének (1) bekezdését, hogy az e rendelkezés értelmében vett új korlátozás fogalmába az ideiglenes tartózkodási engedély meglétére vonatkozó követelménnyel kapcsolatos nemzeti szabályozás azon szigorítását is bele kell érteni, amely e követelmény 1973. január 1-jei enyhítése után következett be?

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Holland Királyság ellen 2005. július 22-én benyújtott kereset

(C-297/05. sz. ügy)

(2005/C 296/22)

(Az eljárás nyelve: holland)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: Michel van Beek és Désirée Zijlstra, meghatalmazotti minőségben) 2005. július 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Holland Királyság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy, mivel az előzőleg más tagállamban nyilvántartásba vett gépjárműveket Hollandiában történő nyilvántartásba vételüket megelőzően műszaki ellenőrzésnek veti alá, miközben az először Hollandiában nyilvántartásba vett gépjármű hollandiai lakóhellyel rendelkező másik tulajdonosra vagy üzembentartóra történő átruházásához nincs szükség ilyen ellenőrzésre, a Holland Királyság nem teljesítette az EK 28. és 30. cikk alapján fennálló kötelezettségeit;
- 2) kötelezze a Holland Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság szerint azokat a műszaki ellenőrzéseket, amelyeket Hollandia az előzőleg más tagállamban nyilvántartásba vett gépjárművek esetében a nemzeti gépjármű-nyilvántartásba történő felvétel feltételeként megkövetel, sem az EK 30. cikkben felsorolt célkitűzések, sem a Bíróság ítélkezési gyakorlata által elismert bármely kényszerítő követelménynek való megfelelés nem igazolja.